

N:o 1.

Ank. till Riksd. Kansli den 15 Mars 1877, kl. 1 e. m.

Första Kammarens Första Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 1, i anledning af en af Herr P. Nilsson inom Första Kammaren väckt motion (N:o 8), angående aflåtande af underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om uppgörande af förslag till sådan ändring af Bevillningsförordningen, att fastigheters taxeringsvärden fastställas af landstingen.

Uti en inom Första Kammaren väckt motion har Herr Nilsson anført, hurusom det vore en känd sak, att de olika bevillningsberedningarne ej lyckats åstadkomma någon jemnhet i fastighetstaxeringsvärdet de olika distrikterna emellan, hvilket hade till följd, att så väl bevillningen till staten, som sådana kommunala utgifter, som beröra hela härader eller hela länet, drabba den ena kommunen hårdare än den andra, hvilket missförhållande komme att bli än känbarare, om bevillningen möjligen i en snar framtid komme att höjas. Motionären anser vidare, att pröfningskomitéen ej förmår bilda enheten i alla dessa olika taxeringar, dels emedan den består af för få personer, dels emedan den handlägger de till densamma hörande, hela länet omfattande göromål på en enda dag. Motionären anser derföre, att det rättaste vore att, med afskaffande af pröfningskomitéen, åt landstinget, såsom mera sammansatt genom val efter folkmängd, uppdroges den slutliga granskningen af hela länets taxeringar, sedan ärendena genom ett landstingets utskott blifvit förberedda; eller att åtminstone bestämmandet af *fastighets*-taxeringsvärdet borde öfverlemnas åt landstinget, om möjligen den öfriga taxeringens bedömande fortfarande skulle åt pröfningskomitéen bibehållas; anhållande motionären slutligen, att underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t måtte aflätas om förslag i ärendet till nästa Riksdag.

Bih. till Riksd. Prot. 1877. 8 Saml. 2 Afd. 1 Band. 1 Häft.

Utskottet har tagit förevarande motion i öfvervägande och finner den derutinnan beaktansvärd, att den är ett uttryck af den sig på senare tider alltmera stadgade allmänna tanken derom, att det nuvarande bevillningstaxeringssättet, i synnerhet hvad fastighet angår, ej är ändamålsenligt och ledande till fullt rättvisa resultat. Deremot anser Utskottet, att det icke kan antagas, att den af motionären föreslagna utvägen, eller att uppdraga pröfningskommitténs granskningsförrättning åt landstinget, äfven om ett dess utskott förberedde ärendena, kunde leda till några bättre resultat än de närvarande. Den landstinget tillmätta korta tid af 6 eller högst 8 dagar är redan upptagen af så många olikartade ärenden, att den ej kan antagas räcka till för diskussion i landstingets plenum af länets taxeringsvärden, utan blefve förmodligen den enda för landstinget möjliga utvägen att, nästan utan granskning, sluta sig till det förberedande utskottets mening. Derigenom skulle således, tvärtemot motionärens afsigt, afgörandet, i sjelfva verket, komma att läggas i händerna på ett ännu mycket mindre antal personer än den nuvarande af från 20 till 30 ledamöter bestående pröfningskommittén, hvarjemte sagda landstingets utskott svårligen med säkerhet kunde alltid påräknas blifva sammansatt af personer från *alla* hufvuddelar af länet, såsom den nuvarande pröfningskommittén lätt bör kunna vara, då dess ledamöter, som bekant, utses bland af alla taxeringskommittéerna föreslagna personer. Ej heller är det något i nu gällande bevillningsförordning, som hindrar pröfningskommittén att mer än en dag sammanvara, tvärtom synes af en jmförelse mellan bevillningsförordningens §§ 64 och 69 tydliggen framgå, att en pröfningskommitténs flera dagars sammanvaro både är tillåten och förutsedd.

Slutligen tillåter sig Utskottet att påminna derom, att af skattejemkningskommittén ett utförligt förslag till nytt taxeringssätt blifvit afgifvet, samt att af i bil. N:o 6 f) pag. 13 och följande till Kongl. Maj:ts proposition om statsverkets tillstånd och behof införda Herr Statsrådets och Chefens för Finans-departementets yttrande i Statsrådet af den 30 December 1876 framgår, att denna fråga redan utgör föremål för Kongl. Maj:ts öfvervägande, hvarföre och i synnerhet då motionärens förslag, på här förut anförda skäl, enligt Utskottets tanke, ej kan antagas vara ett sätt att verkliggen vinna en jemnare och rättvisare taxering, så hemställer Utskottet,

att Herr Nilssons ifrågavarande motion ej må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 15 Mars 1877.

På Utskottets vägnar:

O. E. L. DAHM.
